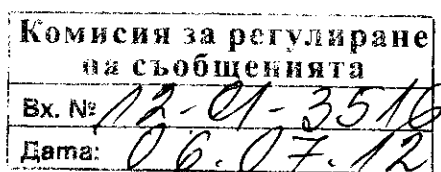

София 1000
Бул. "Патриарх Евтимий" № 36,
Вх.Б
Тел.: +359 (2) 9887360, 9887361
Факс: +359 (2) 9877096
Ел. поща: info@bgsec.org
Уеб-страница:
<http://www.bgsec.org>
Булстат: 130031003

Изх. № 32/06.07.2012 г.

До
Д-р Веселин Божков
Председател
Комисия за регулиране на
съобщенията (КРС)
София, ул. "Гурко" № 6

Копие
Г-н Никола Колев
Заместник-председател, КРС

Г-жа Десислава Преображенска
Член, КРС

Доц. д-р Ирина Романска
Член, КРС

Г-н Константин Тилев
Член, КРС

Относно: *Проект за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 22 юли 2010 г. за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена*

Уважаеми г-н Председател,

Уважаеми членове на комисията за регулиране на съобщенията,

С Решение № 1369 от 31.05.2012 г. Комисията за регулиране на съобщенията (КРС, Комисията) прие и постави на обществено обсъждане проект на решение за изменение на Наредба № 1 от 22 юли 2010 г. за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена (Наредбата) (Проекта). Намираме предвидените с Проекта изменения за навременни и уместни и ги подкрепяме, като независимо от това считаме, че в тях биха могли да се внесат

известни подобрения. Конкретните ни бележки и предложения в тази насока са следните:

1. По § 11 от Проекта:

Намираме, че текстът на предлагания с проекта чл. 18, ал. 1 следва да бъде разширен и прецизиран.

Считаме, че не е налице достатъчна яснота как и въз основа на какви критерии ще бъде извършвана преценка за наличието или липсата на посоченото в чл. 18, ал. 1, т. 1 условие за национално значение и обществен интерес към услугите. Подобна ситуация създава възможност за субективен подход и несигурност при предоставянето на кратки номера или кодове за достъп до национални негеографски услуги. Считаме, че за да се избегне евентуалното възникване на спорове, в Наредбата следва да се предвидят по-ясни и конкретни критерии за преценка дали дадени номера или кодове следва да бъдат представени за определени цели, или не.

Формулировката на предлагания чл. 18, ал. 1, т. 2 от Наредбата също би могла да създаде практически проблеми при приложението си. На първо място, тя създава пречка кратки номера или кодове за достъп до национални негеографски услуги да бъдат предоставяни на предприятия, които тепърва започват да развиват дейността си и все още не са изградили или са в процес на изграждане на взаимно свързване с други предприятия. Разпоредбата би принудила предприятията, които биха желали да предоставят услуги чрез посочените номера и кодове, да направят значителни инвестиции по осигуряване на взаимно свързване без да бъдат сигурни дали след това ще получат нужните им номера и дали инвестициите им ще се окажат оправдани. В същото време не е ясно как тези предприятия биха могли изобщо да изпълнят изискването за взаимно свързване с останалите мрежи преди да им бъдат предоставени каквито и да било номера. На практика би се стигнало до безизходна ситуация, при която те не могат да получат нужния им ресурс, защото нямат взаимно свързване, а не могат да си осигурят взаимно свързване, защото нямат номера. Считаме, че доколкото Законът за електронните съобщения (ЗЕС) не поставя изискване за предварително осигуряване на взаимно свързване с мрежите на други предприятия като предпоставка за получаване на разрешение за ползване на каквито и да било номера от Националния номерационен план, то въвеждането му с Наредбата по отношение на конкретен вид номера е лишено от основание.

В случай че Комисията цели да осигури достъп на всички потребители до предоставяните чрез този вид номера услуги, то това би могло да се постигне като се постави съответно изискване към начина на тяхното ползване и предоставянето на услуги посредством тях, когато то започне, а не като този достъп се превърне в предварително условие за предоставянето на номерата.

На следващо място, намираме, че употребата на думата „всички” във формулировката на изискването по чл. 18, ал. 1, т. 2 прави изпълнението на заложеното в посочения текст изискване трудно достижимо. Това е така, тъй като сключването на договор за взаимно свързване зависи от активното

изявяване на воля от тяхна страна и наличието на законово задължение в тази насока не може да гарантира действителното сключване на договора. В този смисъл при желание от страна на определено предприятие да осуети предоставянето на услуги от страна на друго, то би могло да откаже сключването на нужния договор. Наред с това, дори при липса на подобни недобронамерени действия, при постоянното издаване на нови разрешения за ползване на номера и навлизане на нови предприятия на пазара на предоставяне на обществени телефонни услуги, дори при най-добро желание от страна на предприятието-заявител за номера по чл. 18, във всеки момент е възможно да има ново предприятие, с което то все още да няма взаимно свързване.

2. По § 20 от Проекта

2.1. Предлагаме от текста на чл. 43а, ал. 2 да отпадне посочването на възможните правно-организационни форми на лицата, на които е допустимо да бъдат вторично предоставяни номера по чл. 31, ал. 1, т. 7 и т. 9 от Наредбата. С изричното посочване на „*юридически лица или еднолични търговци*” се въвежда ограничение, за което намираме, че не съществуват причини. Не би следвало например едно дружество съгласно Закона за задълженията и договорите, което не е юридическо лице по смисъла на Закона за лицата и семейството, да бъде лишено от възможността да му бъдат вторично предоставени номера само поради тази причина. Предлагаме вторичното предоставяне на номера по чл. 31, ал. 1, т. 7 и 9 да бъде допустимо за всякакви лица и организации, които биха желали да ги ползват. Следва да се посочи и че ЗЕС не поставя подобни ограничения пред възможността за вторично предоставяне и ползване на номерата, поради което въвеждането му с Наредбата е лишено от основание.

2.2. Намираме за нужно в Проекта да бъде предвидена по-подробна уредба на възможността за вторично предоставяне на групи от номера по чл. 31, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 и 6 от Наредбата на предприятия. От предвидената с Проекта редакция на новия чл. 43б не става ясно какво точно уведомление следва да подаде предприятието, на което могат да бъдат вторично предоставени такива номера. Доколкото към момента подобни специални уведомления не съществуват, то считаме, че има нужда от по-ясна уредба, която да е кохерентна с уредбата на останалите видове уведомления.

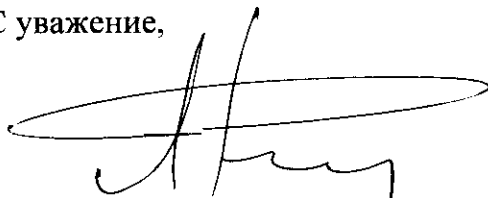
От лаконичната уредба, предвидена с Проекта не става ясно и дали след подаването на съответно уведомление на заявителя ще бъде издавано отделно разрешение за ползване на ограничен ресурс – номера, и какви ще са правата и задълженията му по това разрешение. Този въпрос е с особена важност предвид на разпоредбата на чл. 43в, съгласно който задълженията по разрешението за ползване на ограничени ресурс – номера, издадено на предоставящото номерата предприятие, няма да се прехвърлят към техния получател. Не е изяснен и въпросът дали предприятието – вторичен получател на номерата, следва да е подало уведомление за предоставяне на фиксирана или мобилна гласова услуга.

Не на последно място, възникват и практически въпроси относно осъществяването и контрола на дейността на предприятията, които получат вторично предоставени номера, включително как те ще отчитат пред КРС предоставяните чрез тези номера услуги, предвид на разпоредбата на чл. 43в. Особено сложно би било осъществяването на контрола, когато предоставяните чрез прехвърлените номера услуги са включени в ценови пакет с друга услуга на предприятието – вторичен получател на тези номера. Нещо повече, след като съгласно чл. 43в задълженията по разрешението не се прехвърлят към получателя на номерата, то това означава, че те остават валидни за предприятието, на което номерата са били първоначално предоставени от КРС, а това повдига и въпроса как би могло самото то да отчита осъществяваната чрез тях дейност.

Предвид на изложеното намираме, че предвидената с § 20 от Проекта уредба се нуждае от прецизиране и разширяване с ясни подробни правила както относно процедурата и задълженията на предприятията във връзка с вторичното предоставяне на номера по чл. 31, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 и 6, така и относно последиците, които биха настъпили от това предоставяне, за техните и на Комисията дейност и задължения.

Като се надяваме забележките и предложенията ни да бъдат взети предвид при вземането на окончателно решение, оставаме

С уважение,

Андрей Расийски

Председател на УС

Сдружение за електронни комуникации (СЕК)

София 1000, бул. "Патриарх Евтимий" № 36, вх. Б, ап. 13

тел. (+359 2) 9887360, 9887361

факс: (+359 2) 9877096

лице за контакт: Калина Лозанова (Секретар на СЕК)

e-mail: info@bgsec.org